

**JAMES
PATTERSON**

împreună cu **STEVEN BUTLER**

**JURNALUL
UNUI CÂINE
POZNAȘ
Vahamță frumoasă!**

Ilustrații de
RICHARD WATSON

Traducere din engleză de
GABRIELA MITROVICI

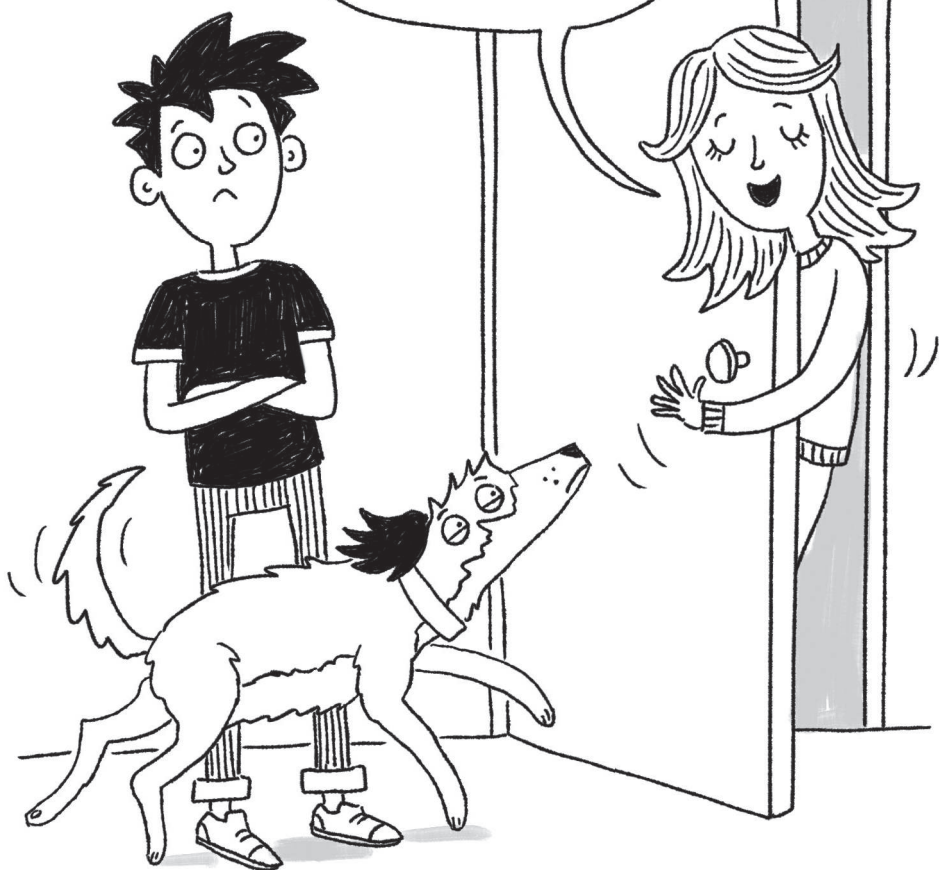
CORINT BOOKS

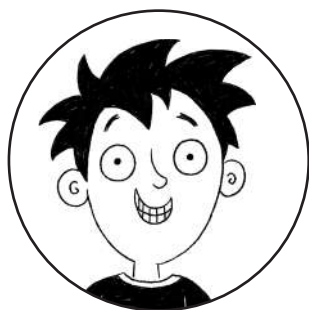

12 p.m.

AAAAAH! Ce frustrant e, prietenul meu
om! Tot ce vreau e să arunc o privire la con-
serva imensă de curcan, dar Doamna-Mamă
ne-a interzis și mie și lui Mariham și lui Făl-
cuțe să intrăm în camera cu mâncare. A zis...

Stați afară, toți!
O să stricați
surpriza de mâine!

1 p.m.

MARIHAM și Fălcuțe au primit misiunea să decoreze camera cutiei cu imagini, așa că m-am alăturat și eu, să îi privesc.

E așa amuzant pentru noi, câinii, cum atârnă oamenii chestii pe pereți, să sărbătorească o anumită ocazie! Sunteți așa ciudați câteodată, HA-HA! Pur și simplu nu înțeleg pentru ce e asta...

Țin minte că eram TARE confuz în primăvară, când a trebuit să facem o petrecere pentru Saint-Bunica—pentru că a mai crescut cu

un an, cred. Pur și simplu nu înțelegeam de ce Doamna-Mamă era așa de îngrijorată cu întinsul frânghiilor lungi cu cheștiile alea atârătoare ca niște steaguri și cu bulele colorate, umplute cu respirația ei, când erau alte treburi mult mai importante... cum ar fi masa PLINĂ de mâncare sau lătratul la ușă de fiecare dată când venea alt musafir!

În fine... Mariham atârnă acum pe pereți cercuri din crenguțe răsucite, cu frunze galbene, iar Fălcuțe tot așază niște chestii mici rotunde și portocalii pe pervazul de la geam. La început am crezut că sunt mingi, cu care te poți juca aport, așa că am furat una când nu se uita Fălcuțe, dar se pare că treaba asta era un soi de legumă, care s-a sfărâmat în gura mea când mă așteptam mai puțin. Tone de semințe ațoase și jeleu moale au explodat peste tot! De ce ar vrea oamenii să își decoreze cotețele cu LEGUME care explodează???

NU UITA (PENTRU MINE):

Stai departe de micile decorațiuni portocalii—au gust de caca și chestii sănătoase.
BLEEEAAAHH!!!

2:17 p.m.

PE holul de la camera cu mâncare mișună o grămadă de mirosuri minunate, care îmi gâdilă nasul, și încerc să fac tot posibilul să nu mă gândesc la conserva imensă de mâncare pentru câini de care ne vom bucura cu toții de Ziua Recunoș-dinți-ei, mâine. Calmează-te, inima mea de ogar!!

3:21 p.m.

Deja e insuportabil! Nu știu ce pregătește Doamna-Mamă în camera cu mâncare, dar miroase așa delicios, că mi-am pierdut controlul lăbuțelor. Picioarele mele sar și tremură cuprinse de entuziasm!!!

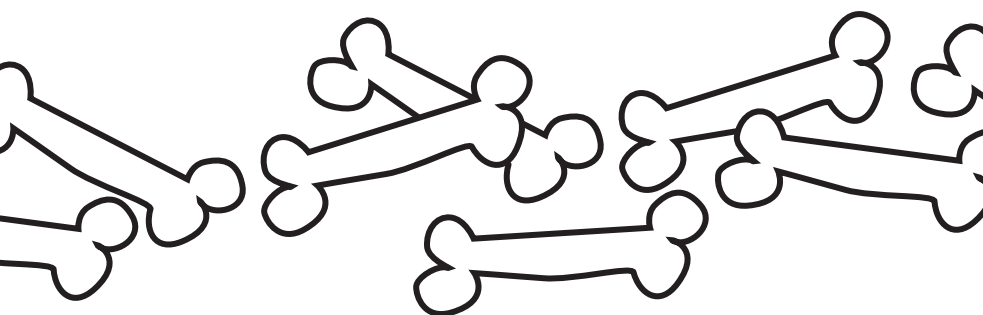
4:45 p.m.

Nu mai ajung la Ziua Recunoștinței în ritmul ăsta, prietenul meu neblănos! Toate mirosurile astea fantastice îmi fac stomacul să mârâie mai tare decât un urs cu dureri de burtică!

4:57 p.m.

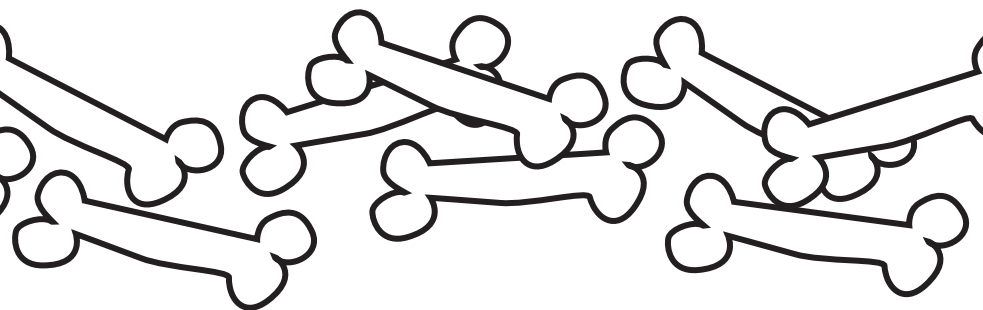
Nu... nu... nu mă pot concentra... Nu mă pot relaxa... Nu-mi pot opri balele când mă gândesc la tot curcanul ăla...

Doamna-Mamă mi-a pus castronul meu obișnuit cu mâncare pe hol cât timp gătește, dar eu nici nu mă mai pot uita la mâncarea mea normală. E așa NE-CURCĂNEASCĂ! Am să bălesc până mor...

5:04 p.m.

În orice clipă de-acum... simt... simt... simt cum mi se scurge viața... tuse... ADIO, LUME CRUDĂ! Nu mai rezist niciun minut în plus fără gustul acela curcănesc... bâlbâieli... am nevoie doar de o... scâncete... o delicioasă gustare de curcan... sau... șapte...

5:12 p.m.

Sunt mort!

5:36 p.m.

Tot mort!

5.46 p.m.

Și mai mort!

5.51 p.m.

Așa mort, că n-aș putea fi mai mort de atât!!

6 p.m.

Bine, bine, bine... nu sunt mort! Poate am exagerat puțin, dar eram pe-aproape, îți spun!

Am reușit în sfârșit să îmi distrag atenția de la mirosurile dureros de delicioase, furișându-mă în camera lui Fălcuțe și furându-i un om mic de plastic dintre cei pe care-i ține pe raftul de deasupra patului.

Hei! Nu mă judeca, da? Astea sunt vremuri disperate și doar una dintre jucăriile de ros interzise îmi mai putea lua gândul de la lucruri. Oricum, cine m-ar mai putea învinovăți într-un moment ca ăsta?

Nu am niciodată voie să intru în camera de somn a lui Fălcuțe. Devine supersupărătoare dacă mă strecur înăuntru vreodată. Da! E strict interzis... deci, îți dai seama, chestiile din camera ei sunt mult mai delicioase și mai interesante ca orice alt obiect de prin coteț.

L-am ascuns în teancul de rufe al lui Mariham, oricum. Mă tot striga din camera cutiei cu imagini și nu vreau să fiu descoperit. Mă duc să văd ce vrea...

